

ZARZĄDZENIE

Dnia 30 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

zarządził:

nie stwierdzić podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 29 grudnia 2021 r., sygn. akt V KK 590/21 o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

UZASADNIENIE

Skazany R.H., którego wnioski o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20 września 2020 r., sygn. akt II AKa 78/19, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 września 2018 r., sygn. akt III K 215/17, były już kilkukrotnie przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy (I KO 27/23, I KO 35/22, I KO 102/24, I KO 60/25), wniósł obecnie o rozważenie wznowienia postępowania w sprawie o sygn. akt III K 215/17, ze względu na nieprawidłowo obsadzony Sąd Najwyższy.

W sygnalizacji złożonej w trybie art. 9 § 2 k.p.k., gdyż tak należało potraktować pismo złożone przez skazanego R.H. (wznowienie postępowania w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 może nastąpić z urzędu) wskazano na wystąpienie w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 29 grudnia 2021 r., V KK 590/21, o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej, bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., z

uwagi na nienależytą obsadę tego Sądu wynikającą z wadliwego powołania sędziego biorącego udział w wydaniu orzeczenia. Przyjąć zatem należy, że sygnalizacja dotyczy wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego w sprawie V KK 590/21.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego kwestia dopuszczalności wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego nie jest rozstrzygana jednolicie i odnotować trzeba przypadki wydawania przez Sąd Najwyższy orzeczeń wznowiających postępowanie kasacyjne ze wskazaniem zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Kierując się jednak stanowiskiem zajęтым w postanowieniu składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2023 r., I KZP 17/22, przyjąć trzeba, że nie jest dopuszczalne wznowienie z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k. wobec ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowania kasacyjnego zakończonego wydaniem postanowienia o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej. Zauważyć trzeba, że stanowisko to zostało wyrażone przez Sąd Najwyższy w powiększonym składzie w ramach badania zagadnienia prawnego, dotyczącego tego „czy oddalenie kasacji przez skład Sądu Najwyższego, w którym bierze udział sędzia powołany do Sądu Najwyższego w wyniku procedury przeprowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa, której skład ukształtowano w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) jest prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe w rozumieniu art. 542 § 3 k.p.k.?”.

Sąd Najwyższy, odmawiając podjęcia uchwały wobec uznania, że nie zachodzą poważne wątpliwości co do wykładni przepisu art. 542 § 3 k.p.k., interpretowanego w powiązaniu z art. 540 § 1 k.p.k., wskazał w obszernym wywodzie, że „postanowienie Sądu Najwyższego o oddaleniu kasacji nie jest prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k.”, co oznacza, że „nie wchodzi w grę możliwość wznowienia z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k. wobec ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowania kasacyjnego zakończonego wydaniem wskazanego postanowienia”. Pogląd ten, podzielony przez Sąd Najwyższy w wielu

innych spraw (zob. np. zarządzenia: z dnia 31 stycznia 2025 r., V KO 136/24; z dnia 30 stycznia 2025 r., III KO 117/24; z dnia 24 stycznia 2025 r., III KO 106/24; z dnia 19 listopada 2024 r., I KO 108/24; z dnia 19 września 2024 r., II KO 73/24; z dnia 26 czerwca 2025 r., II KO 125/25; z dnia 16 lipca 2025 r., V KO 11/25; z dnia 30 października 2025 r., I KO 40/25), znalazł również zastosowanie w sprawie skazanego.

Zauważyć przy tym trzeba, że sygnalizowana przez skazanego okoliczność była już podnoszona w jego piśmie z dnia 13 stycznia 2022 r., oznaczonym jako zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 grudnia 2022 r. i nie stanowiła podstawy wszczęcia postępowania wznowieniowego z urzędu.

Piotr Mirek

[WB]

[a.ł]